Обраћање првог замјеника високог представника Давида Робинсона на 17. годишњици хеликоптерске несреће на Прокошком језеру

Вриједи изговорена ријеч.

Преданост грађанима Босне и Херцеговине

Одајући част нашим колегама који су погинули на овом мјесту прије 17 година, размишљамо о њиховој преданости и посвећености свих оних који раде за будућност Босне и Херцеговине.

Ријеч је о преданости заснованој на увјерењу да добро које постоји у већини људи мора побиједити зло које постоји у малој мањини, на увјерењу да се најзахтјевнији практични проблеми могу ријешити трудом и довитљивошћу.

Имао сам привилегију да учествујем у мировним операцијама у разним дијеловима свијета. У неким мјестима помирење и опоравак се сусрећу с озбиљним изазовима, али моје искуство говори да је жеља за миром, жеља за правдом, неминовно јача од спремности да се прибјегне сукобима.

Пуно пута сам видио да су, без обзира на назадовања и на погрешне потезе, могући конструктивни исходи.

Ова комеморација један је од првих званичних догађаја у којима учествујем као први замјеник високог представника и мислим да је то прикладно. Јер, када се сјетимо жртве наших колега сјетимо се колико су били озбиљни у намјери која их је довела у Босну и Херцеговину и трајне вриједности онога што су

покушавали да постигну.

Данас, 2014. године, имамо исти циљ. Настављамо радити како бисмо испунили исте циљеве на којима смо радили и раније, а то је да помогнемо грађанима Босне и Херцеговине да изграде суверену, сигурну и просперитетну демократију.

Након дуготрајног периода који су обиљежиле економске потешкоће и политички застој, додатно погоршани природним и индустријским катастрофама током протеклих неколико мјесеци, грађани ове земље се спремају да изађу на биралишта, надамо се у што већем броју. Кога год грађани изаберу може рачунати на континуирану подршку међународне заједнице. Ми смо опредијељени у намјери да помажемо Босни и Херцеговини и њеним грађанима да се опораве од сукоба и наставићемо да радимо све до испуњења ове обавезе.

Данас одајемо почаст и сјећамо се Петера Бакеса, Ливија Бекача, Андреја Булера, Давида Крисковича, Лее Мелник, Чарлса Морпета, Wилиама Несбита, Марвина Паџета, Томаса Рајнхардта, Јиргена Шауфа, Георга Стиблера и Герда Вагнера.

Сјећајући се несреће која се овдје догодила прије 17 година, увјерен сам да се требамо фокусирати на храброст и увјерење наших колега који су изгубили своје животе. Њихова храброст, њихово увјерење, њихов оптимизам нису нестали на овој планини.

Присјећамо их се на најсмисленији могући начин – обнављајући наше опредјељење за постизање племенитог циља на којем су радили у вријеме њихове погибије, циља коме теже грађани Босне и Херцеговине.